

1649 21. Marts 1893: 3. Beh. af Lovf. om Forandr. i L. om Foranst. til Husdyravl. Fremme. 1650

private udgør, jeg tager det samlede Tal, 334,940 Kr., Statens Bidrag er 190,000 Kr. Man vil se, at det er saa betydelige Udgifter fra Selskabet selv — jeg tror, at Medlemskontingentet deraf er 49,000 Kr. — at det er helt naturligt, at Statens Bidrag er henimod 200,000 Kr., naar Selskabet selv tilskyder betydeligt over 300,000 Kr. Dette Selskab har i højeste Grad fyldestgjort det Krav, der fra Rigsdagens Side stilles: Vil Selskabet have noget betydeligt af Staten, skal det ogsaa yde noget betydeligt selv.

C. Samseffjold - Samsøe: Med Hensyn til det Spørgsmaal, der særligt har været omtalt, nemlig Landhusholdnings-selskabets Virksomhed, kan jeg ikke andet end udtale min Glæde over den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg tror, at den For- dring, der er stillet fra Ministeriets Side, at de lokale Konsulenter, naar deres Løn til Dels udredes af Staten, skulle samarbejde dels med hinanden indbyrdes, dels med de af Staten lønede Konsulenter, er sund og forstandig. Hele vor Virksomhed i Land- bruget gaar jo ud paa et Samarbejde, og vi skulde jo se at komme til saa vidt mulig ensartede Principper og Regler, navnlig ved Behandlingen af vor Husdyravl, og derom vidne ogsaa de Masser af Volsforeninger, der efterhaanden ere opstaaede i Landet. Men for at dette kan ske Jyldest, er det virkelig naturligt, at de Maaned, der ere lønede som ledende, komme sammen, og naar Staten yder et Tilskud til deres Løn, er det kun naturligt og berettiget, at Mi- nisteren siger: Jeg vil have, at de skulle komme sammen et Par Gange om Aaret for at udveksle Tanker med hverandre. Det er vist dette, der, saa vidt jeg ved, har givet Anledning til en Del Misnoje, som er bleven omtalt i Dag, men jeg finder, at denne Misnoje har været fuldstændig uretfærdig. Hele det store Spørgsmaal om Konsulentkontoret skal jeg ikke indlade mig paa nærmere at omtale; da Spørgsmaalet er debatteret her, kan jeg dog ikke andet end sige, at jeg selv- følgerig beklager, at Administrationen er taget fra Landhusholdnings-selskabet. Den ærede Minister har imidlertid udtalt baade i Dag og forleden i det andet Ting, at han har været nødt til, jeg forstaaar ifølge det Tryk, der er blevet lagt paa

Ministeren i Finansudvalget i det andet Ting — saaledes forstod jeg nemlig, Mini- sterens Udtalelser, men saa var der jo ikke andet at gøre, hvis der i modsat Fald skulde være Udsigt til, at Summen kunde blive nægtet. Men jeg tror, at hele Virksomheden havde staaet sig bedst ved, sat den var bleven i Selskabets Hænder; jeg tror, at Samar- bejdet mellem Landbruget og Konsulenterne nemmere tilvejebringes og bliver intimere og mere naturligt, naar det gaar igennem det store Selskab, end naar det gaar gennem et særligt Kontor. Jeg tror endvidere, at skønt den højtærede Minister har sagt, at Selskabet var fuldstændig berettiget til til enhver Tid at benytte Konsulenterne og saa alle Rapporter og Indberetninger meddelte i Konsulentkontoret, er det dog klart, at det intime Forhold, som hidtil har bestaaet, ikke eksisterer mere og ikke kan eksistere mere. Jeg ved ikke, paa hvilket Tidspunkt man i Eks. skal have Beretningen tilsendt; man skal have Beretningen tilsendt, men paa hvilket Tidspunkt? Og jeg ved virkelig ikke og kan ikke klare for mig selv, hvilke Sager Landhusholdnings-selskabet skal tage sig af, og hvilke Konsulentkontoret skal tage sig af. Skal Konsulentkontoret kun være et admini- strerende Kontor? Saaledes synes det jo i Henhold til den Skrivelse, som er udgaaet fra Ministeren. Et andet Spørgsmaal er, om ikke Konsulentkontoret ogsaa skal tage sig af andre Spørgsmaal vedrørende Land- brugets Interesser, hvortil Konsulenternes Evner og Assistance kunde benyttes. I saa Tilfælde gaa jo alle disse Forhold til Dels fra Landhusholdnings-selskabet. Hvad skal altsaa Landhusholdnings-selskabet have, og naar skal det have det? Naar er Konsulentkontoret berettiget til at sige: Vi tage Affære? Alle disse Spørgsmaal vilde jo ikke opstaa, saa- fremt Virksomheden var samlet hos Sel- skabet. Jeg tror, at Landbrugernes Til- fredshed med Konsulentvirksomheden vilde være langt større og hele deres Samarbejde med Konsulenterne være langt bedre, hvis Ledelsen var bleven i Selskabets Haand. — Jeg kan ikke andet end udtale min Glæde over den venlige Maade, hvorpaa Ministeren ikke alene her i Dag, men ogsaa forleden i Folketinget, har omtalt Landhusholdnings- selskabet og dets Virksomhed. Det har været mig en stor Tilfredsstillelse at høre,